

TOIVO KESKELLÄ KÄRSIMYSTÄ

Kärsimystä ei voi sivuuttaa. Nälänhädät, sodat, luonnonkatastrofit ja sairaudet ovat aina synkistäneet ihmiskunnan elämää. Julma kohtelu eri muodoissaan on erityisen tuhoisaa. Taloudelliset vaikeudet ja ihmissuhdeongelmat hankaloittavat monien arkea. Kärsimyksen aiheuttajien mittasuhteet vaihtelevat, mutta tunne on aina yhtä epämiellyttävä. Kärsimys ja halu selviytyä sen otteesta ovat yleisinhimillisiä kokemuksia, joiden laajuudesta kaikkialla maailmassa olemme nykyisin hyvin tietoisia.

Kärsimys herättää monia kysymyksiä. Kuinka kauan pitää jaksaa? Koska kärsimys loppuu? Miksi apua ei anneta riittävästi? Missä Jumala on? Riippumatta aiheuttajastaan kärsimys koettelee aina toivoamme. Tulevaisuudenodotukset peittyvät sumuun ja katoavat jopa kokonaan näköpiiristä loputtomalta tuntuvan ahdistuksen otteessa. Silloin tuntuu tärkeältä kiinnittyä pieniinkin toivon merkkeihin.

Pääsiäistä edeltävä paastonaika avaa kristillisen uskon näkökulmaa kärsimykseen. Elämää varjostavia asioita ei kaihdeta eikä niistä puhumista vältellä. Niitä ei koeteta selittää pois järkeen käyvillä näkökohdilla. Ne kohdataan silmästä silmään, koska mukana on kaiken aikaa toivo. Toivo kantaa siihen hetkeen asti, jossa kärsimystä ei enää ole.

Paastonaika huipentuu hiljaiseen viikkoon. Kauna, viha, pelko, epätoivo sekä monet muut raskaat tunteet tulevat esille Jeesuksen matkalla kohti Golgataa. Pitkäperjantaina synkkyys on syvintä, kun Jeesus huutaa ristillä: *Jumalani, Jumalani! Miksi minut hylkäsit?*

Jeesuksen väkivaltainen kuolema ei kuitenkaan ole kaiken loppu. Pääsiäisen viesti kertoo, että Jeesus on noussut kuolleista ja siksi kuolema on voitettu. Jos siis kuolemakaan ei saa sanoa viimeistä sanaa, kärsimyksien ahdistamilla on toivo. Siksi kristikunta viettää jälleen pääsiäistä, elämän suurta juhlaa.

Toivotan Sinulle hyvää ja riemullista pääsiäistä!

Tapio Luoma

Arkkipiispa

Suomen evankelis-luterilainen kirkko